

ROSA, BÀ MẸ CÔNG GIÁO CAN ĐẢM

... Lần đầu gặp bà Rosa, tôi không có cảm tưởng đang đối diện với một phụ nữ khác thường. Tôi chỉ chú ý nét hiền dịu và nụ cười luôn điểm trên môi bà. Bà có dáng điệu của người vợ, người mẹ hạnh phúc đàn con 9 đứa, tất cả đều còn sống.

Mỗi buổi sáng bà Rosa đều đặn đến tham dự Thánh Lễ nơi nhà thờ xứ đạo. Nhờ đó mà chúng tôi có dịp chuyện trò và đi đến chỗ hiểu biết nhau nhiều hơn. Dần dần tôi khám phá ra dưới nét đoan trang của một phụ nữ đức hạnh, ẩn chứa tư cách của một phụ nữ can trường. Cuộc đời bà trải qua không biết bao nhiêu thử thách và biến cố thăng trầm. Dầu vậy, bà vượt thắng và vẫn duy trì niềm hiệp nhất gia đình. Bà tâm sự với tôi:

- Carlo và tôi, chúng tôi lập gia đình khi còn rất trẻ và rất nghèo. Sau khi có ba đứa con, chồng tôi bỏ đi Mỹ kiếm việc làm. Còn lại một mình ở Mêhicô với ba đứa con thơ, tôi cảm thấy mình sống như một bà góa. Sau cùng, tôi quyết định mang ba con sang Mỹ sống với chồng. Mọi người dị nghị chê trách:

- Bộ chị điên rồi sao? Anh ấy mới đến Mỹ, chưa có việc làm ổn định cũng chưa thuê hoặc mua được nhà. Vậy chị sẽ làm gì với ba đứa con dại?

Tôi trả lời:

- Tôi không biết rõ tương lai nhưng tôi phải đi, vì chồng ở đâu thì vợ ở đó. Chúng tôi phải cùng nhau chiến đấu và tìm kiếm sức mạnh để tiến bước trong cuộc đời.

Thế là gia đình ông bà Carlo-Rosa sum họp. Nhưng thời gian đầu thật là cam go. Bơ vơ lạc lõng nơi xứ người, không rành ngôn ngữ và phong tục với 3 đứa con nhỏ dại. Bà Rosa âm thầm chịu đựng tất cả và kín múc sức mạnh tinh thần nơi lời cầu nguyện và trong sự tin tưởng nơi sự trợ giúp của THIÊN CHÚA và Đức Mẹ MARIA. Không một ngày nào trôi qua mà bà Rosa không lần hạt. Tràng chuỗi Mân Côi là bạn thân dấu ái của bà. Bà thường lần hạt chung với các con. Thỉnh thoảng ông Carlo cũng tham dự.

Trên đất Mỹ, những đứa con khác lần lượt chào đời, nâng tổng số từ 3 lên 9. Nuôi sống một gia đình 9 đứa con không phải chuyện dễ. Do đó ông Carlo cặm cuội làm việc suốt ngày. Tối đến, khi trở về nhà, ông mệt đừ và không thềm nói với vợ con một lời! Tất cả công việc giáo dục con cái ông giao trọn cho vợ ..

Về phần mình, bà Rosa cũng phải đi làm thuê trong các gia đình giàu để kiếm thêm tiền phụ với chồng, trong các chi tiêu và cho con cái cấp sách đến trường. Tối đến là giờ sum họp của gia đình và là lúc bà Rosa dạy dỗ con cái. Bà đọc một đoạn Kinh Thánh và giải thích cho các con nghe. Rồi bà cùng các con lần hạt Mân Côi và đọc kinh tối.

9 đứa con lần lượt lớn lên và lập gia đình. Giờ đây những vấn đề của các con cũng thuộc về bà. Chúng chồng chất trên vai người mẹ Công Giáo nhần nhục. Bà theo sát cuộc sống các con và khuyên bảo chỉ dạy chúng.

Có những cuộc hôn nhân tan vỡ, chồng một nơi vợ một ngả. Bà Rosa lại đem các cháu về nhà nuôi. Bà than thở:

- Tội nghiệp những đứa trẻ. Chúng vô tội. Chúng tôi là ông bà có nhiệm vụ chăm sóc các cháu, máu mủ

ruột thịt của mình!

Rồi lại có những đứa con hoang đàng, đổ nợ. Một đêm, bà Rosa nhận được cú điện thoại:

- Mẹ ơi, xin Mẹ giúp cho con 10 ngàn mỹ kim!

10 ngàn mỹ kim là món tiền khá lớn đối với gia đình nghèo và đông con. Bà Rosa lau vội nước mắt và trả lời:

- Con chịu khó đợi nghe. Mẹ sẽ nói chuyện với Ba con và trong vài ngày nữa Ba Mẹ sẽ cố gắng giúp con giải quyết vấn đề.

Con tìm hiểu mẫu của bà Rosa thật quảng đại bao la. Nhờ thế mà bà gìn giữ mối giây hiệp nhất gia đình giữa vợ với chồng và giữa cha mẹ với con cái. Bà trở thành nơi nương tựa của chồng con. Phần bà, bà tìm sức mạnh nơi Đức Trinh Nữ Rất Thánh MARIA. Chính Đức Mẹ MARIA là mẫu gương cho cuộc đời làm vợ và làm mẹ của bà Rosa.

Chứng từ của bà mẹ Công Giáo Mêhicô qua lời kể của nữ tu thừa sai Đức Mẹ Vô Nhiễm.

... “Tìm đâu ra một người vợ đảm đang? Nàng quý giá vượt xa châu ngọc. Chồng nàng hết dạ tin tưởng nàng, chàng sẽ chẳng thiếu chi lợi lộc. Suốt đời, nàng đem lại hạnh phúc chứ không gây tai họa cho chồng .. Chồng nàng được tiếng thơm nơi cổng thành khi ngồi chung với hàng kỳ mục trong dân. Nàng dệt vải đem bán, cung cấp dây lưng cho nhà buôn. Trang phục của nàng là quyền uy danh giá, nàng mỉm cười khi nghĩ đến tương lai. Nàng khôn ngoan trong lời ăn tiếng nói và dịu hiền khi dạy dỗ bảo ban. Nàng để mắt trông nom mọi việc trong nhà, bánh nàng ăn là do mồ hôi nước mắt nàng làm ra. Con nàng đứng lên ca tụng nàng có phúc. Chồng nàng cũng tấm tắc ngợi khen: “Có nhiều cô đảm đang, nhưng em còn trội trang gấp bội”. Duyên dáng là giả trá, sắc đẹp là phù vân. Người phụ nữ kính sợ THIÊN CHÚA mới đáng cho người đời ca tụng” (Sách Châm Ngôn 31,10-30).

(Luigi Faccenda, “Ho trovato Maria”, Edizioni dell’Immacolata, 1992, trang 43-45)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt